

El document clandestí

Enmig de la tempesta mediàtica originada per l'assassinat de Miguel Ángel Blanco, CDC va aprovar un document intern en què dissenya un nou horitzó nacional per al país. Mentre que alguns, instrumentalitzant barroerament el dolor per la mort del regidor, veien ressorgir una nova Espanya, el principal partit nacionalista de Catalunya aprovava un text amb un accentuat perfil sobiranista. La tensió del moment va deixar aquesta aprovació gairebé en la clandestinitat i n'ha limitat molt clarament la difusió entre l'opinió pública. Però vistes algunes de les reaccions i proclames jacobino-estatalistes que s'han produït en els darrers quinze dies, el document és molt oportú.

M'imagino que els responsables de CDC n'hauran enviat una còpia urgent al seu ex-soci de política estatal Felipe González. La primera frase del document recorda textualment que "el dret a l'autodeterminació és un dret col·lectiu fonamental". Pels mateixos dies l'ex-president del govern espanyol equiparava el dret a l'autodeterminació amb la neteja ètnica. Potser, com diu un socialista català amic seu que sempre l'intenta disculpar, les seves paraules han estat tergiversades. Però alguna cosa devia

dir. Certament en nom del nacionalisme es poden fer moltes barbaritats, tot i que històricament se n'han fet tantes o més i de més grosses en nom de la raó d'estat, que és el nacionalisme d'aquells que ho tenen tot resolt. Això ho sap molt bé el seu company José Barriónuevo que les acaba de maquillar en un llibre que el mateix González es va encarregar de presentar sense posar-se vermell.

Anècdotes a banda, el document de CDC introdueix sobre el paper algunes novetats importants respecte a la trajectòria que ha seguit fins ara el nacionalisme governant del Principat. Una de les més importants és que a partir d'ara, Convergència combinarà l'estratègia de la negociació puntual amb el govern estatal per aconseguir un augment gradual del sostre competencial amb la formulació d'un nou marc de relacions bilateral

entre Catalunya i Espanya que reconegui explícitament el caràcter diferencial de la nació catalana. La combinació simultània i en paral·lel d'aquestes dues estratègies és força complicada, sobretot en el dia a dia. El document, curant-se en salut, ja adverteix que la segona s'ha de començar a materialitzar durant la primera dècada del segle XXI.

Mentrestant, pel curt termini, dissenya tota una sèrie d'objectius teòricament més assolibles, seguint la negociació puntual i gradualista. La realitat demostra, però, que ni els objectius a curt termini són fàcils d'assolir, especialment si es deixen en un segon terme.

Aquests dies tot just s'acaba d'obrir la negociació dels pressupostos de l'estat de 1998 que s'hauran d'aprovar la propera tardor. Per ara CiU ha optat per centrar els seus esforços a millorar el finançament de la sanitat, a aconseguir ajudes per aplicar la reforma educativa i a augmentar la inversió de l'estat a Catalunya. Sorprenentment, ha caigut de l'agenda dels negociadors catalans la reivindicació de la cessió dels impostos especials, tot i que CiU els ha reclamats durant aquests darrers mesos, especialment després que el PNB demostrés que les "raons tècniques" adduïdes pel Partit Popular per negar-los a CiU

havien desaparegut de cop. Joaquim Molins, en una entrevista publicada per aquest setmanari el propassat mes de març (EL TEMPS, núm. 665), assegurava que els impostos especials entrarien en la negociació d'aquests pressupostos. Aquesta reivindicació també figura entre els objectius a curt termini –pels propers tres anys– que recull l'apartat sobre millores del finançament del document recentment aprovat per Convergència.

Es pot dir que el finançament de la sanitat és més urgent, o que els diners per l'ensenyament són prioritaris, però també cal començar a ensenyar totes les cartes, encara que no es guanyin totes a la primera partida. Serà molt difícil treure el document de la clandestinitat mediàtica si no es comencen a posar damunt la taula alguns dels seus continguts més rellevants. ■

PERE MARTÍ

"Sorprenentment ha caigut de l'agenda dels negociadors catalans la reivindicació de la cessió dels impostos especials, tot i que han estat objecte de reclamació per part de CiU durant els darrers mesos."